Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

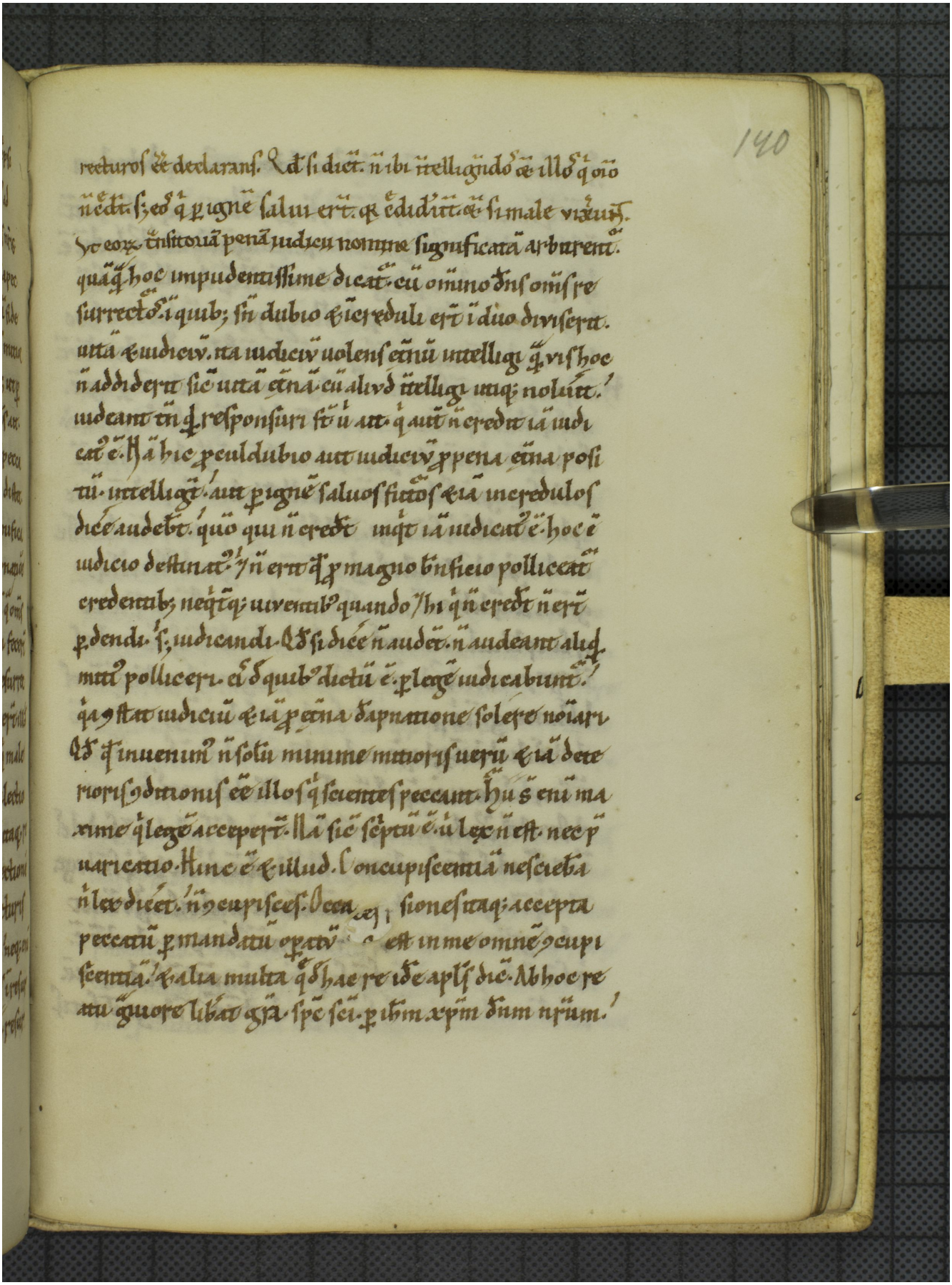

140

recturos esse declarans. Ad si dicit. nihil intelligendo esse illos quos non
nedum; eos quos pignis salui erunt. qui edidicerunt esse si male vixerunt.
Vt eorum insitorum pena iudicii nomine significata arbitrentur.
quamquam hoc impudentissime dicatur. cum omnino dns omnis re
surrectos. in quibus sin dubio et incredulis erit in duo diviserit.
uita et iudicium. ita iudicium uolens etiam intelligi quod vis hoc
non addiderit sic uita etiam cum aliud intelligi uiq; noluit.
iudicant enim quod responsum sit ut aut quod aut non credit iam iudi
catus est. Ha hic peculdubio aut iudicium pena etiam posi
tum intelligitur. aut pignis saluos fictos et iam incredulos
dicere audebit. quo qui non credit iam iudicatus est. hoc est
iudicio destinatus. non erit dubium magno beneficio pollicetur
credentibus; neque tamen uiuentibus quando hi qui non credit non erit
pendi. sed iudicandi. Ad si dicere non audet. non audeant aliq.
mali pollicere. et quibus dictum est. plegis iudicabuntur.
qa stat iudicium et iam pena damnatione solere notari
Ad quod inuenium non solum minime maioris uerum et iam dete
rioris odionis esse illos qui scientes peccant. hus enim ma
xime qui legem acceperit. Ha sic septum est. ut lex non est. nec p
uaricatio. Hunc esse et illud. Concupiscentiam nesciebam
nisi lex diceret. non concupisces. Occa sionesque accepta
peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupi
scentiam. et alia multa quod hac re ide apls dic. Ab hoc re
atu quoque libet gra. spe sci. per dm xpm dnm nrum.